

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 45. Nuntii colloquium cum Paulo Vergerio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

Sæcul. XVI. „Pontificis decretis. „ Ad tertium ve-
A.C. 1561. ro Nuntius palam edixerat: si Episco-
 pi jurejurando solverentur, id ex una
 parte vanum, ex altera offensionibus ob-
 noxium futurum. Denique circa quar-
 tum ostendit, quod veneranda anti-
 quitas contrarium usum fuerit secuta.
 Ceterum hoc colloquium longius pro-
 trahebatur, totaque illius summa ad
 Papam, atque Legatos fuit transmissa,
 a quibus responsum, quod Protestan-
 tes in Synodo cum ingenti lætitia sint
 recipiendi, omnisque securitas ipsis ibi-
 dem concedenda, atque illi cum sum-
 ma benignitate atque mansuetudine ha-
 bendi. Verum hoc colloquium haud u-
 beriore nanciscebatur successum.

§. XLV.

*Nuntii colloquium cum Paulo
Vergerio.*

Pallav. c. 10. Pariter Petrus Paulus Vergerius, cu-
n. 13. jus frequens alibi mentio occurre-
 bat, Nuntio colloqui desiderabat, qua-
 propter interdum solus, nonnunquam
 vero unacum Sturmio Argentinam, alia-
 que in loca magis vicina venerat: cum
 vero solus cum Nuntio conferret, ma-
 jori cum libertate agebat, præsentem au-
 tem Sturmio sua verba magis caute
 ponderans majori etiam circumspectio-
 ne utebatur, atque una ex parte in-
 gens

gens in Italiam redeundi desiderium præferebat, ex altera tamen vehementius invehebatur in eos, a quibus se oppressum credebat, imo ne ipsi quidem Pontifici parcebat, & præcipue Joannem de Casa apud Venetos Pontificis Nuntium accusabat, quod ipsum ad suam a fide defectionem compulisset: cum vero Nuntius illum hortaretur, ut sese rursus Ecclesiæ aggregaret, ac veterum suorum Patronorum, qui tanquam Legati ad Synodum destinati erant, clementiam imploraret, Vergerius ingenuè quidem fatebatur, quod illis pene innumeris titulis obstrictus esset, sectam tamen, quam amplexus fuerat, ejurare, atque ad veritatis semitam, a qua misere deviabat, regredi abnuebat. Postea ad Mantuanum Cardinalem, qui ex Legatis unus erat, duas dedit epistolas, easque Delphino tradidit, qui illas etiam, priusquam huic Cardinali consignari curasset, Romam transmisit. Profitebatur in illis Vergerius summum erga patriam suam, atque Ecclesiæ pacem studium, & suam quoque operam ad tam excellens opus offerens indicabat, a se non parum auxilii allatum iri, si hunc Legatum alloquendi copiam haberet. Verum de suo errores revocandi animo nullum dabat indicium, sed duntaxat a Concilio, & Cæsare, ut tuto

Sæcul. XVI.

A.C. 1561.

Sæcul. XVI. Tridentum venire posset, publicæ securitatis literas petebat.

Lit. Bor

rom. 20. Maji 1561. Et epist. Mant. ad Borrom.

8. Jun. 1561

Verum Mantuanus Cardinalis, cum commiserat, huic hæretico responsum dare, minus consultum censebat, ratus, quod se a Pontificio Legato epistolam accepisse jactanter divulgans, hoc favore abuteretur, ut Protestantibus persuaderet, se a Romanæ Ecclesiæ Præfultibus tanquam Virum meritis uberimum haberi, atque illius ad eandem reditum largissimo pretio, ac præmio coemi. Nec etiam Cardinalem sua fefellit opinio; quippe Vergerius vir erat arrogantia tumens, suiplus idololatra, ac meriti, quo tamen aut omnino carebat, aut sat exiguum habebat, fiducia plenus turpibus hisce vitiis adjunctam habebat immodicam ambitionem: eapropter Mantuani cautela plurimum fuit commendata, prout patet ex literis, quas Cardinalis Borromæus hac super re ad eundem dederat: quinimo Nuntius, postquam Vergerii arrogantiam, atque imprudentiam indies magis crescere significabat, omnem cum eo consuetudinem deinceps abrumperre jubebatur. Equidem Legatus desiderabat, ut Vergerius nequaquam solus, sed unacum Sturmio, & Hieronymo Zanchio ad Synodum vocaretur, ibidemque

Lit. Bor-

rom. ad

Mant. 18.

Jun. 1651.

Et epist.

Borrom.

10. Octob.

que eorum opera novum cum hæreticis colloquium institueretur: verum Pa-
pa hoc Legati consilium reprobabat, haud ignarus, quod ii duntaxat ad Synodum accessuri essent, ut magis manifesta pertinaciæ suæ specimina ederent, indeque apud suæ factionis homines potius ampliorem sibi famam aucuparentur, quam ut ad Ecclesiæ Catholicæ gremium redire studerent.

§. XLVI.

Pontificis diploma circa Concilium a Vergerio impugnatum.

Hoc item anno Vergerius Argentinæ agens adversus Pontificis diploma, quo Concilium indicebatur, infamem edidit libellum, in quo petulanter, ac prolixè invehebatur contra Romanæ Curia fastum, luxum, ambitionem, avaritiam, corruptosque mores, quos nequiter admodum exaggerabat, hæc addens: „Concilium a Pontifice non prout oportuit, indictum est; nam non ad stabiliendam Christi doctrinam, sed ad firmanda infirmæ carnis divinis mandatis adversantis commenta, non ad purgandum ovile Dominicum, sed ad disseminandos hominum inveteratos errores, nec ad christianam libertatem, sed ad miserarum animarum servitutem, & oppressionem institutura

Sæcul. XVI.
A.C. 1561.

Thuan. l. 28.

n. 7.

Ceremon.

Rom. l. 1. c. 3.

sess. 24.